No es mereixen acabar així

Lliga Femenina. Punt final al curs de l'Spar Girona, amb un 16-0 del València just quan l'Uni s'havia posat al davant en la semifinal (45-55) i amb Julbe desqualificat per la segona tècnica

Chelsea Gray en el seu darrer partit en la segona etapa a l'Uni MIGUEL ÁNGEL POLO.

La temporada de l'Spar Girona s'acaba allà on va tenir el seu punt àlgid, a València. L'Uni hi va alçar la copa per primer cop el 7 de març i, en la tornada de la semifinal de la lliga, que semblava tenir controlada, va acabar com una joguina en mans del conjunt valencià, a qui havia derrotat en la final pel títol que dona accés al conjunt gironí a la propera Eurolliga.

És el primer cop des del 2015 que l'equip no jugarà la final pel títol que ha guanyat dos cops. Fins aquí tot normal, atès el nivell del rival –campió de l'Eurocopa i dues derrotes en tot el curs– i com de just de forces arribava la plantilla gironina, més encara després de vint dies sense competir, fet que tant va notar dimecres (64-73).

El que fa mal és el 16-0 encaixat just després que l'Spar es posés per primer i únic cop a la Font de Sant Lluís al davant en l'eliminatòria (45-55). Les locals van sortir del temps mort amb el ganivet entre les dents i van lligar un 16-0 amb, entremig, la segona tècnica a Julbe, que deixava Laura Antoja interpretant l'únic paper que li faltava en un equip professional, el de primera entrenadora. L'únic punt en els darrers tres minuts, de Reisingerová de tir lliure, posa de manifest com de just arribava l'Uni a un desenllaç que, fins al moment clau, va tenir a l'abast des d'una mentalitat que va permetre superar els dos equips que es jugaran el títol i que sumen cinc derrotes entre tots dos en tot l'exercici, en menys de 24 hores.

Una finalL'Spar Girona es va conjurar després de perdre dimecres a Fontajau, durant mitja hora al vestidor, per jugar la tornada com una final. I la tenia. Manant des de l'inici (0-2, 4-8 i 16-21) optimitzava els recursos però li faltava l'arma que el fa invencible, el triple. A l'altre costat, el segon d'Allen, en el primer atac contra la zona de l'Uni, va donar el primer avantatge al València (15-12). Gray, amb sis punts seguits només interromputs per l'assistència a Elonu després de recuperació (4-8) era la del primer cap de setmana de març (MVP de la copa) i Reisingerová, la que va dominar la darrera final de lliga disputada, en què va ser designada MVP.

El tercer quart va començar amb més punteria: 35-41 Palau i 38-44 Vasic. Julbe va rebre la primera tècnica entremig i Reisingerová va tornar a posar el +8 assistida per Gray (38-46). Ho havia fet en el 20-28 a passada de Flores. El segon triple de Vasic en la continuació cap enfora del bloqueig a la base mataronina era el 45-55 a 3:55 per acabar el tercer quart.

La segona tècnica a Julbe –a 1:35 del final del tercer quart–, per una falta de Gil a Ferrari quan la murciana feia estona que deixava anar les mans, va situar el 52-55. Trahan-Davis a l'inici de l'últim quart va avançar les locals completant l'11-0 i després el 16-0 que Eldebrink va tallar de tres (61-58) per obrir un intercanvi fins que les cames

de l’Uni van dir prou.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 25-04-2021, Pàgina 7

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1959690-no-es-mereixen-acabar-aixi.html